

Una coalició nacionalista és a punt de néixer a Mallorca

La Munar busca socis

Les converses entre Unió Mallorquina, Unió Independents de Mallorca i Convergència Balear pot donar lloc, en breu termini, al naixement d'una gran coalició nacionalista de centre.

La incògnita és la decisió final de Convergència: està dividida entre partidaris d'UM i del PSM.

Maria Antònia Munar (esquerra) ha estat la principal impulsora de la coalició, que probablement comptarà amb el suport de Jeroni Albertí (dreta). JOAN CELIA

Unió Mallorquina és moda. La vida política balear ha vist com el partit que va fundar Jeroni Albertí, i que per molts era mort, ha revifat i es va convertint en l'animador de la pre-campanya electoral.

El que sembla una *estratègia de la tensió* perfectament planificada per Maria Antònia Munar, la presidenta d'UM, està donant els fruits desitjats. El seu darrer cop de mà ha estat l'anunci de l'entrada en el partit d'antics militants d'UCD. Retirats de la política activa, els *notables* de l'antiga UCD han decidit militar en el partit de centre nacionalista. Entre els nous militants d'UM es troben Miquel Duran i Francesc Garí, ex-diputats d'UCD; Maximilià Morales, ex-secretari general d'UCD; Pere Gonçal Aguiló, ex-conseller del Consell Insular de Mallorca; Jordi Descatllar, Salvador Batlle, Bartomeu Cerdà i Pau Seguí, tot ells antics regidors de l'Ajuntament de Palma; Rafael de Lacy, ex-regidor de l'Ajuntament de Calvià, i Pere Amorós, ex-director general del Consell Insular de Mallorca.

La pretensió de Maria Antònia Munar, des que és presidenta d'UM, ara fa un any, és recuperar la vella idea de Jeroni Albertí: crear un gran partit de centre nacionalista. Especialment des de la seva destitució com a consellera de Cultura, Munar s'ha dedicat intensament a aquesta tasca. Les incorporacions dels independents anteriorment esmentats van en aquest sentit.

A més de la captació d'independents —que no ha acabat— Unió Mallorquina ha establert converses amb la Unió Independent de Mallorca (UIM, del diputat Miquel Pascual) i Convergència Balear (CB, de Josep Melià, Gregori Mir i Lluís Pinya, entre d'altres).

De moment sembla que l'acord amb UIM està pràcticament tancat. De fet, per Miquel Pascual no representaria més que tornar al seu partit, ja que fou membre d'UM fins poc abans de les eleccions autonòmiques de 1991.

En el cas de CB, les converses són més difícils. Segons ha pogut saber EL TEMPS Convergència negocia alhora

amb UM i amb el PSM. Segons les fonts consultades, CB està dividida entre els partidaris d'una opció i els de l'altra. En una assemblea celebrada dijous 11 de març, aquest partit no va arribar a cap decisió, tot i que la reunió tenia per objectiu decidir amb qui aniria a les eleccions.

Les mateixes fonts asseguren que el problema de fons són les persones. A pesar de les reiterades manifestacions de Munar en el sentit que cap procés de confluència no "ha de representar un problema de personalismes", el fet és que les reticències existeixen. Sobretot des del moment en què Jeroni Albertí sembla a punt d'entrar novament en UM. Hi ha dirigents de CB que no veuen amb bons ulls aquesta incorporació. "Seria quasi com ressuscitar UCD, i tots sabem com van acabar", en opinió d'una persona prou coneguda de les converses.

No es descarta una solució salomònica: que CB es trenqui i que uns vagin al PSM i els altres a UM.

Miquel Payeras